

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 12. Sanitiensis Episcopi Instructio Pastoralis a Synodi Patribus
examinata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII.
A. C. 1727.

judicandam esse ejus Instructionem, illum vero de omnibus, quæ hanc in rem statuerentur, per Synodi Secretarium præsentibus duobus Notariis exacte informandum esse.

§. XII.

Sanitiensis Episcopi Instructio Pastoralis a Synodi Patribus examinata.

Porro Grassensis Episcopus cuncta, quæ in præfata Instructione offensio erant, retulit, ut vero res clarius pateret, Præses illam alta voce prælegi jussit. Existimabant omnes, eam esse opus schismaticum, erroribus plenum, ac fidei puritati omnino adversum, postea præcepit Synodus, ut Promotori illud traderetur scriptum, in quo accusatus Præsul palam profitebatur, se dictam instructionem adoptasse, publici juris fecisse, eamque a capite ad calcem propugnare, paratum esse. His peractis idem Promotor enuntiavit, contra hunc Episcopum ex Canonum præscripto esse procedendum, proin, ut Synodo ejusque judicio major auctoritas accederet, quosdam ex vicinis Provinciis Episcopos esse ad Synodum vocandos. Priusquam vero Synodus Promotoris postulato deferret, duos Epi-

Episcopos ad Sanitiensem ablegavit, Sæc. XVIII.
 ut eidem gravibus verbis exponerent, A. C. 1727.
 quanta demum mala sibi sua pertina-
 cia arcefferet.

Postmodum Synodus, quosdam ex
 vicinis Provinciis Episcopos ad hoc
 Concilium invitavit, præcipue vero
 Aquensem, Arelatensem, Viennensem,
 Lugdunensem & Bisantinum. Præter
 hos adhuc alii tredecim Præsules, ut
 Synodo interesse velint, rogabantur,
 ex quibus tamen tres, quin una veni-
 rent, adversam valetudinem obtende-
 bant: ceteri vero decem sese itineri
 accinxere, ut Synodi precibus & Re-
 gis mandato deferrent, qui ad singulos
 literas Regio sigillo firmatas dederat,
 præcipiens, ut Embrodunum conten-
 derent, nec inde recederent, nisi vel
 Synodo absoluta, vel impetrata a Pa-
 tribus abeundi venia. Erant autem
 decem hi Episcopi sequentes: Maliso-
 lesius Vapicensis, Belzunceus Maffi-
 liensis, Castellonna Foro-Julien-
 sis, Moncleyus Augustodunus, Douffetus
 Bellicensis, Vacconus Aptensis, Vil-
 lanovanus Vivariensis, Milon Valentia-
 nus, Cauleus Gratianopolitanus, ac
 denique Petrus Lafiteau Sistaricensis
 Episcopus. Priusquam hi Embrodu-
 num venissent, Synodus Abbatem, qui
 a secretis erat, ad Sanitiensem Epi-
 scopum

Sæc. XVIII. scopum ablegabat, ut eidem significaret, placuisse Patribus, ut quosdam Præsules ex vicinis Provinciis ad Concilium vocarent, ipse vero declararet, utrum ex præfatis Provinciis quosdam Episcopos aut sibi suspectos, aut ob delicta jure recusandos crederet, Synodum quippe, si quid adversus horum aliquem jure opponere posset, ejus rationibus cessuram: Verum hic Episcopus, quod contra aliquem ex his Provinciarum Episcopis opponeret, non habebat.

§. XIII.

Synodi sententia contra Sanitiensem Episcopum, ejusque Instructionem Pastoralem.

Dies erat octava Septembris, qua decem hi Præsules una omnes ad Embrodunense Concilium accessere: Erant tum congregati quinque Provinciæ Embrodunensis Episcopi Tencinus Archiepiscopus Embrodunensis, Bourchenu Venciensis, Crillon Glandevenis, & Antelmyus Grassensis Episcopi, præter Pucetum Diniensis Procuratorem. In prima Sessione non modo Episcopi omnes sed cuncti S. Theologiæ & Canonum Doctores emissa fidei professione a Metropolitana Sacram Synaxin receperunt.